

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 638. — 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1889 — ΔΕΙΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἑν Παρισίοις Συλλόγου
πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλήν. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. ΑΡΙΘ — 690

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΘΩΝΟΣ. — Ο
ΠΑΠΟΥΛΑΚΗΣ ὑπὸ Χ. Ἀννίνου.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

Ο ΝΑΥΤΟΠΛΙΣ: διήγημα.

ΚΥΡΑΔΕΣ — ΧΟΙΡΑΔΕΣ: ὑπὸ Σπ. Η. Λάμπρου.

ΕΙΣ ΧΩΡΙΚΗΝ: ποίημα ὑπὸ Ἀριστ. Προβελεγγίου
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΦΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Ἄξιοπρέπεια λωποδύτου. — Μου-
σική παιδευσίς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: Τρίζουσαι θύραι.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας
κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος θέλει ἀναγνώσει ἐν τῷ συλ-
λόγῳ Παρνασσῷ: Σελίδας ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων
του. Τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο τοῦ κ. Παπαρρηγόπουλου
δημοσιευθήσεται ὁλόκληρον ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Ἑστίας
τῆς προσεχούσης Κυριακῆς. Ἐν τῇ Ἑστίᾳ θέλει δημο-
σιεῦθαι προσεχῶς καὶ ἡ ἐν τῷ Παρνασσῷ ὁμιλία τοῦ ἡ-
μετέρου συνεργάτου κ. Κωστῆ Παλαμᾶ: περὶ Ἀνδρέου
Κάλλου τοῦ Ζακυνθίου ποιητοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν ὁ καθηγητὴς τῆς
Θεολογίας κ. Α. Διομ. Κυριακὸς ὁμιλήσεν ἐν τῷ συλ-
λόγῳ Παρνασσῷ περὶ τοῦ πνεύματος τῆς θρησκείας.

— Ἐξεδόθη ἄρτι τὸ τέταρτον τεῦχος τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν
Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διδασκίαν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμ-
μάτων ἐκδιδόμενης «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἑλληνικῶν
Σπουδῶν», τοῦ κατὰ τριμηνίαν ἐκδιδόμενου περιο-
δικοῦ, ὅπερ ἀντικατέστησεν τὴν «Ἐπετηρίδα» τοῦ
Συλλόγου. Ὡς πάντοτε τὸ περιοδικὸν δημοσίευμα τοῦ
Συλλόγου, περιλαμβάνει πραγματικὰς ἀξιολογητάτας,
ἧται: Maurice Croizet, Αἱ ἀρχαὶ τῆς ἑλληνικῆς τε-
τραλογίας. — Henri Weil, Παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀ-
ποσπασμάτων τοῦ Μεγάνδρου. — Théodore Reinach,
Ἡ 13η πρωτανεία καὶ ἡ χρονολογικὴ ταξινόμησις τῶν
ἀθηναϊκῶν νομισμάτων. — Ἐτησία βιβλιογραφία (C.
E. Ruelle). — Βιβλία δωρηθέντα εἰς τὸν Σύλλογον. —
Χρονογραφικὸν μέρος: Α' Ἀρχαιολογικά (T. R.). Β' Ἑ-
λληνικὴ ἀνταπόκρισις (Δ. Βικέλα). Γ' Διάφοροι
εἰδήσεις.

— Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος ἐν τῇ Πα-
ρισινῇ ἐκθέσει ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ.κ. Π. Ῥάλλης,
Ν. Ἀποστολίδου καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις διαμένοντος κ.
Βλαστοῦ. Μέχρι τοῦδε δὲ ἀπεστάλησαν ἐκεῖσε ἐν ὅλῳ

316 κιβώτια ἑλληνικῶν ἐκθεμάτων καὶ 75 τεμάχια
μαρμαρῶν.

— Τὸ Β' τεῦχος τῆς Ἑλλάδος, περιοδικῆ ὑπὸ τοῦ
ἐν Ἀμστελδάμῳ φιλελληνικοῦ συλλόγου περιέχει τὰ
ἐξῆς: L'Italia e la Grecia (Prof. Dr. A. P. Phar-
macopoulos) — Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς
γλώσσης κτλ. (A. J. Flament). — Hellenisch auch
als allgemeine Gelehrtensprache (Dr. H. C. Muller)
— Εἰς τὴν Ἑλλάδα (Dr. H. C. Muller) — Is Greek a
dead language? (Prof. Dr. J. S. Blackie). — Littre
et la prononciation du Grec — Διάφορα (Dr. H. C.
Muller). — Des Griechen Vaterland (Hans Müller).
— Ἐπιστολαὶ οἰκιακαὶ πρὸς φίλην (Florentina Funt-
kli, deutsche Uebers. von Prof. Dr. A. Boltz) —
Ἡ Ἐλεημοσύνη, τὸ ἄστρο (I. Polemis, deutsche Ueber-
setz. von Prof. Dr. A. Boltz) — Βιβλιογραφία (Prof.
Dr. A. Boltz) — Ἡ ἱδρυσίς τοῦ Φιλελλ. Συλλόγου (Dr.
H. C. Muller). — Διάφοροι ἄλλαι εἰδήσεις σχετικᾶς
πρὸς τὸν σύλλογον.

— Ὁ ἐνταῦθα δικηγόρος κ. Ι.Θ. Κυριακὸς ἀνήγγειλε
τὴν ἐκδοσιν μεταφράσεως τοῦ κλασσικοῦ ἐν Γερμανίᾳ
καταστάντος Ἐγχειριδίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου τοῦ
L. Arndts, κατὰ τὴν νεωτέραν ἐκδοσιν τοῦ πρωτοτύπου,
τὴν γενομένην τῷ 1886 ὑπὸ Pfaff καὶ Hofmann, καθ-
ηγητῶν τοῦ ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου καὶ μαθητῶν
τοῦ συγγραφέως. Ὁ μεταφραστὴς ὅπως τὸ σύγγραμμα
καταστῆ καὶ πρακτικῶς χρησιμώτερον τοῖς παρ' ἡμῶν
περὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον ἀγρολουμένοις ἐπλούτισεν
αὐτὸ διὰ συντόμων σημειώσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν
παρ' ἡμῶν ἐφαρμογὴν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ εἰς
τοὺς νεωτέρους ἡμῶν ἀστικὸς νόμους, τὴν ἑλληνικὴν
νομολογίαν καὶ τοὺς Ἑλληνας συγγραφεῖς. Ἡ μετά-
φρασις τοῦ καλλίστου τούτου ἔργου θὰ ἐκδοθῆ ἀπὸ τοῦ
προσεχούσης μηνὸς κατὰ τεύχη, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὑπολογί-
ζεται εἰς 30 περίπου, καὶ ἅπαντα θὰ πωλῶνται ἐν Ἑλ-
λάδι μὲν ἕκαστον, δρ. 1 ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 1.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Συνεδρίασις τῆς 8 μαρτίου

Πρῶτος ἀνακονοῖ ὁ διευθυντὴς κ. Δαίρπελδ δι' ὀλίγων
τὰ τελευταῖα πορίσματα τῶν περατωθεσῶν τελευταίων ἀνα-
σκαφῶν κατὰ τὸ διονυσιακὸν θέατρον, λέγων, ὅτι τὰ εὑρε-
θέντα ὀρύγματα, ἅτινα τὸ κατ' ἀρχὰς ἐξελεβήθησαν ἀντὶ
ὑδραγωγείου ἦσαν, ὡς σὺν τοῖς ἄλλοις ἀποδεικνύεται ἐκ
τοῦ μεγάλου αὐτῶν βάθους, φρέατα, ἐξ οὗ ἐξέγεται, οἱ οὖ
ὑπὲρ τὸ θέατρον χῶρος ἐν παλαιαῖς χρόνις ἦτο κατελιη-
μένον ὑπὸ ἰδιωτικῶν κατοικιῶν, ὧν ἕκαστη εἶχεν ἴδιον
φρέαρ. Μετὰ ταῦτα διὰ μακρῶν ὁμιλιῶν οὐ διδάκτω κ. Σάουερ
περὶ τοῦ γλύπτου τοῦ πέμπτου αἰῶνος Κρησίλα, ἀφορη-
θεὶς ἐξ ἀγάματος τινος τοῦ Μουσείου τῆς Νεαπόλεως, ὅπερ
ἀνεγνώρισεν ὡς τὸν Vulneratus τοῦ Πλίνου καὶ ἀποπερᾶ-
ται νὰ ἐξηγήσῃ ὅχι ὡς παριστώνα μυθολογικὸν τι ἀντικεί-
μενον, ἀλλ' ὡς τὸν ἀνδέναντα τοῦ Διτρίφου τοῦ περὶ Μυ-
καλησῶν τῷ 413 π. Χ. πληρωθέντος (Θουκυδ. VII, 29).
Τοῦ ἀνδριάντος τούτου ποιητὴς μὲν μνείαν ὁ Πανσανίας
(I, 23), σωζεται δ' εὐρεθεῖσα ἡ βᾶσις, ἐν ᾗ ὡς τεχνίτης μνη-
μονεύεται ὁ Κρησίλας. Εἰς τὸν αὐτὸν Κρησίλαν ἀποδίδει
ὁ κ. Σάουερ τὴν ἀρίστην τῶν σωζομένων εἰκόνων τοῦ Πε-
ρικλέους, ἧς διάφοροι ὑπάρχουσι ἐπαναλήψεις. Ἐν συνόλῳ
δὲ προσπαθεῖ ἐκ τεχνολογικῶν λόγων νὰ συμπεράνῃ μὲν
πῶς τῶν περιωρισμένων ἀρχαίων ἔργων δύναται νὰ προσ-
γραφῶσιν εἰς αὐτὸν, εἰς ἃ κατατάσσεται καὶ τὰνάγλυφα τοῦ

ναού του 'Επικουρίου 'Απόλλωνος ἐν Φιγαλείᾳ, νὰ χαρακτορίσῃ δ' ἐν γένει τὴν τεχνοπλοίαν τοῦ Κρητοῦ καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς. Μετὰ τοῦτον ἑλληνιστὶ ἐν πολλῇ λεπτομερείᾳ ἐκθέτει ὁ κ. Φίλιος τὰ πορίσματα τῶν ἐν 'Ελευσίνῃ ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1888, ἐν οἷς ἐξέχει ἡ εὐρεσις οἰκήματος μετὰ τοιοῦτογραφικῶν ἀπεικονισθῶν μὲν διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐρημερίδα ὑπὸ τοῦ ἐγκρίτου καλλιτέχνου Gillieron, καθυπερθεῖων δὲ πάλιν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς διάσωσιν ἀπὸ πάσης βλάβης. 'Εκτὸς τοῦ περιβάλλου ἀνέσκαψεν ὁ κ. Φίλιος καὶ κατὰ τὴν θέσιν τῆς ἐκκλησίας 'Αγιος Ζαχαρίας ὅπου ὑπετίθειτο μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἀρχαιολογούντων, οἱ ἔκαστοι ὁ ναὸς τοῦ Τριπολέμου. 'Αλλ' αἱ γενόμεναι σκαφαὶ ἀπέδειξαν πεπλανημένην ταύτην τὴν δόξαν, διότι τὰ εὐρεθέντα τοιχεῖα δὲν ἐμφαίνουσι τὴν ὑπαρξὴν ἀρχαίου ναοῦ, δὲν εἶνε δὲ καὶ πολὺ ἀρχαία. 'Ο κ. Φίλιος ἐπιδεικνύει καὶ ἐρμηνεύει καὶ διαφόρους εἰκόνας γλυπτικῶν ἔργων ἀρχαίων εὐρεθέντων ἐν 'Ελευσίνῃ καὶ ἐχόντων ὁμοιότητα πρὸς τὰ εὐρήματα τῶν τελευταίων ἔτων τὰ γενόμενα ἐπὶ τῆς 'Ακροπόλεως, δεικνύει δὲ καὶ τὴν εἰκόνα θραυσμάτων ἀγγείου ἐνεπιγράψου, ἐφ' οὔ γινωρίζεται νέος ἀγγειογράφος ὀνομαζόμενος Κλείμαχος. Τελευταῖος λαθὼν τὸν λόγον ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν ὑψηλῆς τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης κ. Στυργόφακος, ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἐν 'Ελλάδι βυζαντινῆς τέχνης. Μελετήσας τὰ ἐπὶ τῆς 'Ακροπόλεως καὶ ἐν τῷ κεντρικῷ μουσεῖῳ σωζόμενα λείψανα χάρις εἰς τὰς εὐκολίας, ὧν ἔτυχεν παρὰ τῆς γενικῆς ἐφορίως τῶν ἀρχαιοτήτων, διέκρινεν τρεῖς ἐποχάς, τὴν παλαιὰν βυζαντινὴν μέχρι τῶν εἰκονομάχων, τὴν μέσην μέχρι τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος καὶ τὴν νέαν μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μετ' αὐτήν. 'Ιδιῶς δ' ἐν τῇ γλυπτικῇ ὡς βάσαν τῆς διακρίσεως καὶ χρονολογήσεως ἔλαβεν τὸν τύπον τῶν κιονοκράνων καὶ τῶν διακοσμήσεων αὐτοῦ. Εὐρὴ δὲ ἐν τε 'Αθήναις, Κορίνθῳ καὶ Χαλκίδι (ἔνθα ἡ ἀγ. Παρασκευὴ ἀπέδειξεν οἱ εἶνε βασιλικὴ τοῦ ἔκτου αἰῶνος) κιονοκράνα ὁμοίωσιν πρὸς τὰ τῆς Ραθιέννης, ἀνήκοντα λοιπὸν πιθανῶς εἰς τὸν ἔκτον αἰῶνα. Διὰ δὲ τὴν δευτέραν περίοδον χαρακτοριστικὴ εἶνε ἐπιγραφὴ τις τὸ πρῶτον δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Λάμπρου, ἣς νῦν ἐκκαθαρίσθη ἐκ τοῦ χρίσματος, δι' οὔ ἦτο ἐπιτεκαλυμμένη, ἀνεφάνη καὶ ἡ χρονολογία (1975). Αὕτη ἔχει μεγάλην σημασίαν ἀνεφύρουσα καὶ κοσμητικά, ὧν οὕτω γινωρίζομεν ἀκριβῶς τὸ ἔτος. Τέλος ἡ τρίτη περίοδος, δὲν παράγει κυρίως ἴδια ἔργα, ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὸν μετασηματισμὸν καὶ τὴν ἀνάπλασιν διὰ χριστιανικῶν συμβόλων κλπ. ἔργων τῆς ἀρχαίας τέχνης. 'Ο κ. Στυργόφακος τελευτῶν τὸν λόγον ἐκφράζει τὴν εὐχὴν τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐν 'Αθήναις βυζαντινῶν λειψάνων ἐν ἰδίῳ χώρῳ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπὶ τῆς 'Ακροπόλεως, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐν τῷ κεντρικῷ μουσεῖῳ ἢ τῷ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας καὶ συνθέσεως μείζονα φροντίδα περὶ τῶν ἔργων ἐποχῆς, ἣτις εὐτυχῶς ἦδη καὶ παρ' 'Ελλῆσι μελετᾶται ὁσημέραι πλεῖστον.

Εἰς τὴν συνεδρίαν παρίστησαν ἐκτὸς τῶν συνήθως παρευρισκομένων Ἑλλῆνων καὶ ἀλλοδαπῶν καὶ διάφοροι νῦν ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες Γερμανοὶ καθηγηταί, ἐν οἷς ὁ ἐν Λειψίᾳ καθηγητῆς τῆς ἀρχαιολογίας κ. 'Οερμπεκ, ὁ κ. Lipsius καὶ ὁ ἐν Γράτςβαλδ καθηγητῆς τῆς φιλολογίας κ. Μάας.

NEA BIBLIA

Essai sur le Régime Parlementaire par X. S. Combotheca licencie en droit. Paris. L.Larose et Forcel, libraires -éditeurs, 22, rue Soufflot. 1889, 8ov. s.158.

Μ. Τ. Κικέρωνος ὁ δεύτερος κατὰ Ἀντωνίου εἰτε φιλιππικὸς λόγος πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων, μετὰ εἰσαγωγῆς, γενικῶν παρατηρήσεων εἰς τὸν Β' Φιλιππικόν, συντόμου ὑποθέσεως, διωρθωμένου κειμένου καὶ μεταφράσεως. Ὑπὸ Μάρκου Βιοληίνῃ Δ. Φ. καθηγητοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ γυμνασίῳ. Ἐν Ἀθήναις. Παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κουσουλίνῳ. Παρὰ τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Θεοδώρων. 1889. 8ov. s. 143 Δραχ. 2.50

'Ακολουθία τῆς Μεγάλης Ἠμέπτης εἰρμολογικῶς καὶ εὐρύθμως μελισθεῖσα ὑπὸ Ἰωάννου Θ. Σακελλαρίδου. Ἐν Ἀθήναις. Παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κουσουλίνῳ. Παρὰ τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Θεοδώρων. 1889. 8ov. s. 52 Δραχ. 1.25.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευὴ 17 Μαρτίου

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων συζητήσις περὶ τῶν συνοδικῶν, περατωθεῖσα διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως προτάσεως τοῦ ὑπουργείου περὶ μεταβάσεως εἰς τὴν ἡμερησίαν διέταξιν, γενουμένης δεκτικῆς διὰ ψήφων 80 κατὰ 46. —'Εψηφίσθησαν προτέτι τὰ νομοσχέδια περὶ χορηγιῶν εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν.

—'Ο κ. Πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια περὶ κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λάρισαν καὶ περὶ κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Διαιοκτοῦ εἰς Καλάβρυτα.

— Δαπάναις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἀπεστάλησαν εἰς Παρισίους, ὅπου θεραπευθῶσι παρὰ τῷ Παστέρ, δύο παιδία διηθέντα ὑπὸ λυσσῶντος κυνὸς ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Βαθρακωνησίου.

— Καὶ ἐτέρα ἀμερικανικὴ ἐταιρία ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβερνήσιν προτάσεις πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λάρισαν σιδηροδρόμου. 'Ο κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεφυλάχθη νὰ ἐξετάσῃ τοὺς δρους αὐτῆς.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΥΜΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Κύριε Διευθυντά τῆς 'Εστίας,

'Ο πολυμαθὴς κ. Σκυλίτσας γράφει ἐν τῇ «'Εφημερίδι» τῆς 2ας Μαρτίου τὰ ἑξῆς :

«'Η ἀνατολικὴ ἐκκλησία ψάλλει συνήθως πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἔσπερινου τὸ τροπαικίον ὑὸ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο» νοοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον δὲν καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ ὕμνῳ γεραίρει ὡς «ἥλιον τῆς δικαιοσύνης» ψαλλόμενον τὸ ὁ κύριος συμβαίνει νὰ ἦχῃ εἰς τὰς ἀκοάς πολλῶν ἐκ τῶν ἐκκλησιαζομένων ὡς ὁ ἥλιος καὶ ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ «ὁ κύριος ἐβασίλευσεν» ψάλλεται κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὁ κόσμος ἐξεργόμενος τοῦ ναοῦ πρὸς τὰς ἐσπερινὰς ἐκείνας ἄρας καὶ βλέπων τὴν εὐπρέπειαν τοῦ ἡλίου δύοντος ἐφηρμωσεν εἰς αὐτὸν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔσπερινου τροπαικίου.

Τὴν ἐξηγήσιν τῆς φράσεως, ἣτις πλὴν ἄλλων ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. Deschamps νὰ γράψῃ ὅσα ἐγράφη μόνον συμβουλευτῶν νὰ λέγωμεν καὶ «τὸ βγάλισμο τοῦ ἡλίου» ἀντὶ τοῦ «ἡ ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου» (κατὰ τὸ «βῆθηκε ὁ ἥλιος»), νομίζω ἀναμφισβήτητον, τολμῶ δὲ μόνον νὰ συμπληρώσω αὐτὴν διὰ τῶν ἑξῆς :

Ἄξιον οὖν εἶναι τὸ ὁ κύριος, ὅπερ συχνότατα ἀκούομεν ψαλλόμενον ἢ καὶ ἀπλῶς λεγόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, χωρίζει ἱκανὴ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ ὁ ἥλιος ἣτις δὲν δύναται νὰ συνηγορήσῃ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἱ τὸ δεύτερον προήλθεν ἐκ τοῦ πρῶτου, οἱ μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς φράσεως νομίζουσι γὰρ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι οἱ ἀκούοντες τὸ «ὁ κύριος ἐβασίλευσεν» ἀκούουσιν «ὁ ἥλιος ἐβασίλευσεν» δὲν ἐρμηνεύει τὴν πρώτην ἀρχὴν περὶ ἣς καὶ πρόκειται ἐν τῷ ζητήματι : τὴν γέφυραν τῆς μεταβάσεως ἀπὸ ἐνοίας εἰς ἔννοιαν ἠκολούθησεν ὁ λαὸς καὶ ἐνταῦθα εἶς ἄλλης πραγματικωτέρας, οὕτως εἰπεῖν, ἀφορμῆς, καὶ ἀφορμὴν τοιαύτην ἔδωκεν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει αὐτὰ τὰ κατὰ τὸν ἔσπερινόν ψαλλόμενα καὶ λεγόμενα τοῦ ψαλμοῦ 103 ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς, ἔαν μὴ ἀπατώμαι, ἢ ὠδή :

«Ὁ ΗΛΙΟΣ ἔγνω THN ΔΥΣΙΝ αὐτοῦ» ἡμέσως μετὰ τὸ τοῦ διακόνου «σοφία ὄρηθ!» ἀκολουθεῖ τὸ τοῦ ἱερέως :

«Φῶς ἔλαρδὸν ἁγίας δόξης ἀθανάτου Πατρὸς, οὐρανόυ, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐλδόντες ἐπὶ THN ΗΛΙΟΥ ΔΥΣΙΝ, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν ὕμνοῦμεν πατέρα, υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα»

'Ανακράζει εἴτα ὁ διάκονος «ἐσπέρας προκειμένον!» καὶ ἐπεται τὸ τῶν ψαλτῶν «Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝ, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο»

Πᾶν σχόλιον εἶναι νῦν περιττόν, μόνον δὲ ἐν τέλει ὁμολογήσωμεν χάριτας τῷ κ. Deschamps ὅστις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ προκειμένον ζήτημα καὶ τὴν λύσιν αὐτοῦ εἰς ὅσα ἄλλα λέγει ὁ Γάλλος, μὲθ' ὅσα καλὰ παρατήρησεν ὁ κ. Σκυλίτσας, δὲν ἔχει τις νὰ ἐπιπαρατήρησῃ ἄλλο τι. Πρὸς Θεοῦ !

ἔχουσι πολλὰ ἄλλα νὰ γράψωσι καὶ εἴπωσι περὶ τῆς 'Ανατολῆς, ἀρῶσιν ἡσυχοὺν τοὐλάχιστον τὴν γλῶσσαν ἡμῶν οἱ σοφοὶ τῆς Δύσεως, ἤθελον νὰ εἴπω—τοῦ Βασιλευμάτος! Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆ 8ῃ Μαρτίου 1889

ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Σ. τ. Διευθ. Τὴν γνώμην οἱ τὸ δημόδιος ἐβασίλευσεν ὁ ἥλιος προήλθεν ἐκ παρεξηγήσεως τροπαικίου ἐξηγήσει πρῶτος ὁ Κοραῆς ('Ατακτ. τ. Β' σ.79), ἐπανέλαθον δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸν ἐν οἷς καὶ ὁ διάσημος Γερμανὸς μυθολόγος 'Ιάκωβος Γρίμμ. 'Ανασκουζῶν δ' αὐτὴν ἄλλην προέτεινεν ἐξηγήσιν τῆς δημόδιος φράσεως ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης ἐν τῇ μονογραφίᾳ αὐτοῦ «'Ο ἥλιος κατὰ τοὺς δημόδιος μύθους» ('Δθ. 1882 σ.8 κ. ε.) εἰς ταῦτα προσθεῖσθαι ὅτι καὶ ἡ ἄλβανικὴ γλῶσσα διὰ τῆς αὐτῆς ποιητικῆς μεταφορᾶς (δίεσι περὶ τὸν) ὄρηθ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου νομίζομεν δ' ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίχθῃ ὅτι καὶ οἱ Ἀλβανοὶ ἐκ παρεξηγήσεως τοῦ τροπαικίου παρέλαθον τὴν φράσιν ταύτην εἰς τὴν γλῶσσαν των.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Παρισιάκτω—Ναυτίλω—'Ακανθολίδη—Λευκανθήμω.—Μαρούσα.—'Ηδ. Μουσουλίδη.—Fac.—Α. Ω. 'Ελήθησαν καὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς κριτάς.

Φίλω συνδρομητῇ. Ἐνταῦθα. Τὰ δύο γνωστότατα καὶ πεκαλιωμένα, τὰ λοιπὰ θὰ δημοσιευθῶσι προσεχῶς. Εὐχαριστοῦμεν εἰνε πάντοτε εὐπρόσδεκτοι τοιαῦτα συμβουλαὶ ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν τῆς 'Εστίας.

Φοίβῳ Ἀπόλλωνι. 1) Ἀνεπιτυχῆς ἡ μετάφρασις. 2) Τὸ πολὺ 18 ἔτων διαγωνισμὸς προκηρύσσεται κατ' αὐγουστον διδαντρα ἐτησίως δρ.720 κατὰ ἐλ τὴν εἰσαγωγὴν λόγῳ ἀπαρημώσεως ἐφ' ἀπαξ δρ. 900. Ἀγνοοῦμεν ἂν θὰ γίνῃ εἰσαγωγὴ φέτος εἰς τὴν Ναυτ. Σχολήν.

'Ερωτῶντι. Δύνασθε κἀλλιστα ὡς ἐνούμημα ἐξ 'Ελλάδος ν' ἀποστείλητε τὸ «'Πανη. Τεύχος τῆς 'Εστίας». Δὲν ἐπιλατῶθῃ πλέον, ὅχι. Τὰ καλλιτεχνήματα ἔχουσι πάντοτε ἀξίαν καὶ μόναι αἱ λαμπραὶ εἰκόνας του καὶ τὰ 40 ἐν τέλει αὐτοῖς διαπρεπῶν ξένων λογίων τὸ κάμουν νὰ ἔχῃ παντοτινὸν ἐνδιαφέρον.

Κα Ἀστ. I. 'Α. Παραγγελία σας ἐξετελεσθῆ ὑπὸ τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς 'Εστίας πρὸς ὁ διεθεθῆσθ, διότι τὰ φύλλα, ἅτινα ζητεῖτε ἀνήκουσιν εἰς τὴν παλαιὰν διεθυσιν τῆς 'Εστίας, τὸ δὲ βιβλίον εἶνε τῆς δικαιοσύνης του.

Φ.λ. Κ.λ. Θεσσαλονικίην. Εὐχαριστοῦμεν. Τοῦ δημοσιευθέντος δημόδιος ποιήματος ἐν τῇ 'Εστίᾳ, ὑπάρχουσι πλεῖστοι παραλλαγὰι δημοσιευμένα ἢ ἀλαχοῦ. Δυστυχῶς ἡ ὕψ' ὡμῶν σταλείσα δὲν προσθεῖται ἰδιῶς νέον ὅπως δημοσιευθῆ ἐν τῇ 'Εστίᾳ, ἣτις ἄλλως δὲν ἔχει εἰδικὸν σκοπὸν τὴν δημοσίευσιν τοιούτων δημόδιων μνημείων, ἀλλὰ χάριν ποικιλίας καὶ κατ' ἐκλογὴν παρέχει τινα ἀνθολογήματα. Ἄν ἔχετε σχετικὰ πρὸς τὸ Πάθος, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ δευτέρῳ ἀνηγγεῖλαμεν, θὰ εἶνε λίαν εὐπρόσδεκτα ταῦτα. Περὶ τῶν ἄλλων, ἂν δὲν τὰ ἴδωμεν, πῶς νὰ κρίνωμεν καὶ πῶς νὰ ἔλωμεν εἰς συμωνίας ἀγνοοῦντες τὸ προῖόν;

Παν. Ἀρχ. Γ. Γ. Βουδαπέστην. Ἐλήθησαν καὶ διετέθησαν συμφώνως τῇ ὑμετέρᾳ παραγγελίᾳ. Εὐχαριστοῦμεν. κ. I. Κ. Δ. Γέτοξ. Ἐλήθησαν ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. Συνδρομητῇ ἐνταῦθα. 1) Κἀλλιστα τὰ ἐν τοῖς Contes rapides τούτων τινὰ δημοσιεύθησαν καὶ θὰ δημοσιευθῶσι προσεχῶς ἐν τῇ 'Εστίᾳ μεταφρασθέντα. 2) Λεϊκόν Γαλλοελληνικὸν ὑπὸ Σχινᾶ καὶ Λεβαδέως. κ. Ε. Γ. Σ. Δυρράχων. Ἐλήθησαν, σὰς εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδῶς διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας σας. Ἐνεγράψαμεν συνδρομητῆρας τὰς Κας Οὐρ. Μ. Τρ. καὶ Ἀσ. Ζ. Μ. καὶ ἀπεστείλαμεν πρὸς αὐτὰς ἑκατέρωθεν τὰ φύλλα.—'Η ἀποστολὴ ζητηθέντων ἔρχεται τακτικῶς ἀπὸ παρελθούσης Τρίτης. Σῆμαμεν ἀποστείλεται καὶ Παναθηναϊκῆ. κ.κ. Ν. Ν. Ταυρίδα. Α. Κ. Μεσολόγγιν. Σπ. Η. Αἰετοῦριον. Γ. Ν. Κ. καὶ Η. Χ. Τρ. Τραπεζοῦντα. Ἐλήθησαν. κ. Σ. Μ. Μενίδιον. Ἐλήθησαν θὰ σὰς ἀποσταλώσωσι τὰ ζητηθέντα, πλὴν τῶν ποιημάτων τοῦ Μ. ἅτινα δὲν εὕρομεν ἐν τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπωλείοις.

Περιέργω φίλω τῆς γυναικείας καλλωνῆς. Κ]πολι. 1) Φυσικὰ ἀροῦ ἡ ῥίς συντείνει διὰ τοῦ σχήματος αὐτῆς εἰς τὸ εὐεῖδὲς ἢ δυσεῖδὲς τῆς μορφῆς. 2) Οἱ ὀλιγώτερον ὁμοιά-

ζοντες πρὸς τοὺς τῶν ζῶων, οἱ ἦπτον ὁρατοὶ βῶθωνες ὡς ἐν τῇ κλασσικῇ τέχνῃ. 3) Ζήτημα προσωπικῆς καλαισηθείας. 4) Ἐκφράζουσι πάθος ἀκράτητον πολλοὶ Ἰσπανοὶδες ἔχουσι τοιαύτους βῶθωνας. 5) Ὀνομάζεται Σουκαρέ.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀθῆναις, 10 — 17 Μαρτίου.

- 10. Θερμ. Κελσ. 12 — 20. Οὐρανὸς σχεδὸν κεκαλυμμένος. Ἄνεμος Ν.
- 11. Θερμ. 13—20 Οὐρανὸς ἡμίκεκ. Ἄνεμος Ν. ἀσθενῆς.
- 12. Θερμ. 12—14. Οὐρανὸς κεκαλυμμένος. Ἄνεμος ΒΒΑ. Καθ' ὄλην τὴν ἡμέραν λεπτὴ βροχὴ.
- 13. Θερμ. 10—13. Οὐρανὸς κεκαλυμμένος. Ἄνεμος Β. ἰσχυρὸς τὴν πρωΐαν.
- 14. Θερμ. 11—18. Οὐρανὸς ἡμίκεκαλυμμένος. Ἄνεμ. ΝΝΔ. σταγόνες βροχῆς π.μ.
- 15. Θερμ. 12—17. Οὐρανὸς μετρίως κεκαλυμ. Ἄνεμος Ν.
- 16. Θερμ. 11—15. Οὐρ. κεκαλυμ. Ἄνεμος ἄλλοτε ΒΔ. καὶ ἄλλοτε Ν.Καταιγίδες μετὰ ὀλίγης χαλάζης π.μ. καὶ μ.μ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

17 Μαρτίου 1889

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν	6,000,000	τῶν 6%	Δρ. ν.
*	26,000,000	* 6	513.—
*	10,000,000	* 6	251.—
*	60,000,000	* 6	599.—
*	120,000,000	* 5	543.—
*	170,000,000	* 5	543.—
Κτηματικαὶ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς			513.—
τῶν 60,000,000 μετὰ λαχέων φρ.			
Μετοχὰι Τραπεζῶν			
'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ. ν.	4,190.—	
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα		199.—	
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστωσης		85.—	
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλ.		223.—	
Μετοχὰι Ἐταιρειῶν			
'Ἐταιρ. Μεταλλουργ. Λαυρίου		127.—	
Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς		411.—	
Σιδηροδρόμου Πύργου - Κατακόλου		117.—	
Σιδηρ. Πειρ.-Ἀθηνῶν-Πελοπον.		160.—	
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας		142.—	
Νομίσματα			
Εἰκοσαφραγκον		24.35	
Λίρα Ὀθωμανικῆ		27.75	
Συναλλάγματα			
'Ἐπὶ Λονδίνου 3μην. Τραπεζικόν		30.80	
'Ἐπὶ * Chèque		30.90	
'Ἐπὶ Παρισίων		1.22½	
'Ἐπὶ Ἀυστρίας		2.55	

ΠΑΙΓΝΙΑ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς 'Εστίας ἐξεδήλωσαν τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως δημοσιεῖωσιν ἐν τῷ Δελτίῳ, ὡς ἄλλοτε, παίγνια, ἐρωτήσεις καὶ προβλήματα παρέχοντα τέρψιν ἅμα καὶ ἀσκήσιν τοῦ πνεύματος ἐν ᾧραις σχολῆς. Χάριν αὐτῶν ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως τοιούτων ἀπὸ τῆς σήμερον.

Τὸ πρόβλημα.

(Τὸ πρῶτον λῦθῃ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ συνδρωμάτων δωρηθήσεται ἀνὰ ἕν διελθίον).
Διὰ τῶν καμπύλων αὐτῶν γραμμῶν νὰ ζωγραφηθῇ παρὰσχημα.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΣΔΟΝΗ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 33.

Ἄρτι ἐξεδόθησαν
ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ Δ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΔΥΟ ΟΓΚΩΔΕΙΣ ΤΟΜΟΙ ΕΙΣ ΜΕΓΑ 8ον

Τιμᾶται δραχμῶν 52.

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομενον δραχ. 34.

Ἐδρίσκειται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἑστίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΥΠΟ

Κ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Καλύμματα τοῦ συγγράμματος τούτου, καλλιτεχνικώτατα κατασκευασθέντα ἐν Γερμανίᾳ, μὲ λαμπρὸν πολυχρωμον καὶ ἐπίχρυσον ἐξώφυλλον, φέρον ἀρχαιοπρεπῆ παράστασιν τῆς Μούσης τῆς Ἱστορίας, κατὰ τὴν παρατεθειμένην ἐν μικρογραφίᾳ ἀπεικόνισιν, πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας Γεωργίου Κασδονῆ.

Τιμᾶται ἕκαστον δραχ. 2,50 ἐν Ἑλλάδι καὶ φρ. ἀργυρᾷ 2,50 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἦτοι τὰ 5 καλύμματα τῶν 5 τόμων δραχ. 12,50 ἐν Ἑλλάδι καὶ φρ. χρυσᾷ 12,50 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς ζητούντες τοιαῦτα ἐπιβαρύνονται καὶ μὲ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δραχμὴν μίαν διὰ τὰ 5 καλύμματα.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΣΧΕ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ἦτοι ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Ὁρθροῦ Λειτουργίας καὶ τῆς Δευτέρας Ἀναστάσεως, μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς θείας Μεταλήψεως ἐν τέλει.

Ἄπασαι πλήρεις.

Πρὸς χρῆσιν τῶν φιλοκλούθων καὶ παντὸς ὀρθόδοξου Χριστιανοῦ.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἄδειον δραχ. 2,50. Δεδεμένον δραχ. 3.

Ταχυδρομικῶς

Ἄδειον δραχ. 2,80. Δεδεμένον δραχ. 3,30.

Η ΓΑΤΑ

ΥΠΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

Φυσικὴ Ἱστορία τῆς γάτας.—βιβλίον εἰκονογραφημένον. Ἀνύγνωσμα οἰκογενειῶν λίαν περιεργον.

Τιμᾶται δραχμῆς.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 1,25.—Ἐν τῷ ἔξωτερ. φ.χ. 1,25

Ἐξεδόθη

Α ΝΕΥ ΙΑΤΡΟΥ

Πρόχειρο θεραπεία τῶν ἀπροόπτων ροσημάτων.

Θεραπευτικαὶ ὁδηγίαι χάριν τῶν πολλῶν συντόμως συναρμολογηθεῖσαι μετὰ εἰκόνων.

ΥΠΟ Θ. Χ. ΦΛΩΡΑ Ἱατροῦ.

Τιμᾶται λεπτῶν 50.

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομενον λεπτὰ 60.

Ἄρτι ἐκδοθὲν

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Θ—Φ

Μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος καὶ τῶν διατηρηθεισῶν διατάξεων προγενεστέρων νόμων.

Τιμᾶται Δραχμῆς

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομενον δρ. 1,20